

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 199/18

V Lucemburku dne 13. prosince 2018

Rozsudek ve spojených věcech C-138/17 P Evropská unie v. Gascogne Sack Deutschland a Gascogne a C-146/17 P Gascogne Sack Deutschland a Gascogne v. Evropská unie, ve věci C-150/17 P Evropská unie v. Kendrion a ve spojených věcech C-174/17 P Evropská unie v. ASPLA a Armando Álvarez a C-222/17 P ASPLA a Armando Álvarez v. Evropská unie

**Soudní dvůr zrušil povinnost nahradit škodu včetně úroků uloženou Evropské unii
Tribunálem Evropské unie z titulu nákladů na bankovní záruku vynaložených
několika podniky v souvislosti s nepřiměřenou délkou soudního řízení před
Tribunálem Evropské unie**

Evropská unie nenese odpovědnost za náklady, které těmto podnikům vznikly z důvodu, že si na základě vlastního rozhodnutí ponechaly bankovní záruku zřízenou ve prospěch Komise k zaplacení pokut, když věděly, že řízení před Tribunálem týkající se těchto pokut bude nepřiměřeně dlouhé

V únoru 2006 podaly společnosti Gascogne Sack Deutschland (původně Sachsa Verpackung), Gascogne (původně Groupe Gascogne), Kendrion, ASPLA a Armando Álvarez k Tribunálu Evropské unie žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Komise vydaného vůči nim ve věci kartelové dohody v odvětví s průmyslovými pytlí¹.

V roce 2011 Tribunál žaloby těchto společností zamítl². Soudní dvůr rozsudky z roku 2013³ potvrdil rozsudky Tribunálu a potažmo i pokuty uložené těmto společnostem. V těchto rozsudcích však Soudní dvůr konstatoval, že soudní řízení před Tribunálem probíhalo nepřiměřeně dlouho a dotčené společnosti mohly podat žalobu na náhradu škody, aby získaly náhradu újmy, která jim případně vznikla v důsledku průtahů při vyřizování jejich věci.

V roce 2014 a 2015 podaly všechny tyto společnosti k Tribunálu žalobu na náhradu škody proti Evropské unii a domáhaly se náhrady újmy vzniklé v důsledku délky řízení před Tribunálem.

V roce 2017 Tribunál vydal rozsudky v těchto věcech a uložil Evropské unii povinnost vyplatit těmto společnostem náhradu za majetkovou újmu, která jim vznikla v důsledku toho, že si musely déle, než bylo původně předpokládáno, udržovat bankovní záruku ve prospěch Komise určenou k budoucímu zaplacení pokut, jež jim byly uloženy na základě výše zmíněné kartelové dohody, a náhradu za nemajetkovou újmu, která jim vznikla v důsledku nejistoty, která na straně těchto společností panovala z důvodu, že Tribunál v jejich věci rozhodoval příliš dlouho:

¹ Rozhodnutí Komise C(2005) 4634 ze dne 30. listopadu 2005 v řízení podle článku [101 SFEU] (věc COMP/F/38.354 – Průmyslové pytle)

² Věci [T-72/06](#) Groupe Gascogne v. Komise, [T-79/06](#) Sascha Verpackung v. Komise, [T-54/06](#) Kendrion v. Komise, [T-76/06](#) ASPLA v. Komise et [T-78/06](#) Armando-Álvarez v. Komise.

³ Věci [C-40/12 P](#) Gascogne Sack Deutschland v. Komise a [C-58/12 P](#) Gascogne v. Komise, [C-50/12 P](#) Kendrion v. Komise, viz také [tisková zpráva č. 150/13](#), a [C-35/12 P](#) ASPLA v. Komise a [C-36/12](#) Armando Álvarez v. Komise.

Společnost	Rozsudek Tribunálu	Majetková újma (náklady na bankovní záruku)	Nemajetková újma (nejistota na straně společnosti)
Gascogne Sack Deutschland	T-577/14 (viz také TZ č. 1/17)	0 eur	5 000,00 eur
Gascogne	T-577/14	47 064,33 eura	5 000,00 eur
Kendrion	T-479/14	588 769,18 eura	6 000,00 eur
ASPLA	T-40/15	44 951,24 eura	0 eur
Armando Álvarez	T-40/15	111 042,48 eura	0 eur

V roce 2017 podala Evropská unie a dotyčné společnosti s výjimkou společnosti Kendrion kasační opravný prostředek proti rozsudkům Tribunálu.

Rozsudky z dnešního dne Soudní dvůr nejprve odmítl argument společnosti Kendrion, že z důvodu, že je Evropská unie zastoupená Soudním dvorem Evropské unie, musí být to, že Soudní dvůr vyřizuje její věc, považováno za střet zájmů odporující jejímu právu na nezávislý a nestranný soud ve smyslu Listiny základních práv Evropské unie. Soudní dvůr v tomto ohledu konstatuje, že **k této situaci nedošlo rozhodnutím Evropské unie jakožto navrhovatelky, nýbrž to vyplývá ze striktní aplikace pravidel unijního práva v oblasti sporů týkajících se náhrady škody způsobené Uníí a z pravidel pro kasační opravné prostředky v této oblasti sporů, která jednoznačně určují pravomoc Soudního dvora.**

Soudní dvůr dále připomíná, že to, že Tribunál nesplnil povinnost rozhodnout v přiměřené lhůtě, porušuje unijní právo v takové míře, že může být založena finanční odpovědnost Unie za újmu vzniklou v této souvislosti hospodářským subjektům, existuje-li mezi porušením práva a uplatňovanou újmu příčinná souvislost.

Pokud jde o příčinnou souvislost, Soudní dvůr připomíná svou judikaturu⁴, podle níž v případě, že je v rozhodnutí Komise o uložení pokuty dána možnost složit jistotu pro zajištění této platby do doby, než bude rozhodnuto o žalobě podané proti tomuto rozhodnutí, újma spočívající v placení nákladů na záruku nevzniká v důsledku tohoto rozhodnutí, nýbrž v důsledku rozhodnutí dotčené osoby zřídit záruku namísto okamžitého zaplacení pokuty. **To, že má dotčená osoba takovou možnost, přitom vede k přetržení příčinné souvislosti mezi porušením práva a údajně vzniklou újmu, takže jednání vytykané Evropské unii již nelze považovat za rozhodující příčinu újmy.**

Za těchto podmínek Soudní dvůr uvádí, že **Tribunál nesprávně konstatoval, že souvislost mezi překročením přiměřené lhůty soudního rozhodování v dotčených věcech a placením nákladů na bankovní záruku po překročení uvedené lhůty nemohla být přetržena rozhodnutím dotčených společností nezplatit okamžitě pokutu a zřídit bankovní záruku.**

V této souvislosti Soudní dvůr konstatuje, že na tomto závěru nemění nic to, že v okamžiku, kdy tyto společnosti zřídily bankovní záruku, nebylo nedodržení přiměřené lhůty soudního rozhodování předvídatelné. Zřízení bankovní záruky totiž **závisí stejně jako její další existence na vůli dotčených podniků**, které se mohou kdykoli rozhodnout zřízenou bankovní záruku zrušit a zaplatit uloženou pokutu. Společnosti dotčené v těchto případech přitom tuto možnost měly, když vzhledem k pomalému postupu v jejich věci před Tribunálem zjistily, že náklady na jejich bankovní záruku budou vyšší, než původně předpokládaly při jejím zřizování.

⁴ Věc [C-460/09 P](#) Inalca a Cremonini v. Komise.

Za těchto okolností Soudní dvůr zrušuje napadené rozsudky v rozsahu, v němž Tribunál přiznal dotčeným společnostem náhradu majetkové újmy spočívající v placení nákladů na jejich bankovní záruku, a zamítá návrh těchto společností na náhradu újmy z tohoto titulu.

Soudní dvůr konečně v plném rozsahu zamítá kasační opravné prostředky podané dotčenými společnostmi a ponechává v platnosti náhradu, kterou těmto společnostem přiznal Tribunál z titulu nemajetkové újmy.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Úplné znění rozsudků ([C-138/17 P](#), [C-150/17 P](#) a [C-174/17 P](#)) se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) 📡 (+32) 2 2964106